

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/52/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6916010111
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6916010111.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovaného B. D., pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí dňa 9. mája 2018 o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu v Rimavskej Sobote zo dňa 13.12.2017 sp. zn. 3T/31/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Rimavskej Sobote zo dňa 13.12.2017 sp. zn. 3T/31/2016 bol obžalovaný B. D. podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodený spod obžaloby pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. a pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., ktorého skutku sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 20.10.2015 o 15.57 h v Rimavskej Sobote, mestská časť Sobôtka na križovatke štátnych ciest I/50 a I/72 ako vodič osobného motorového vozidla značky Fiat Ulysse ev.č. A. XXX V. po tom, čo zastavil v kolóne pred križovatkou na štátnej ceste I/72 smerujúce od obce Veľké Teriakovce do Rimavskej Soboty a po zablokovaní služobnými motorovými vozidlami Pohotovostného policajného útvaru, odboru poriadkovej polície Krajského riaditeľstva PZ Banská Bystrica z troch strán a po tom, ako bol slovami „Polícia, vypnite motor, ukážte nám ruky“ vyzvaný policajtom PPÚ OPP KRPZ Banská Bystrica ČOZ: 307680, ktorý bol v civilnom odeve v nepriestrelnej taktickej veste s reflexným nápisom Polícia a so zelenou reflexnou páskou Polícia na ruke, ktorý vystúpil zo služobného motorového vozidla značky Škoda Superb ev.č. R. XXX N. z miesta za spolujazdcom, stojaceho v kolóne pred vozidlom zn. Fiat Ulysse, obvinený túto výzvu neuposlúchol, a toto vozidlo s prudkým zrýchlením namieril na tohto zakračujúceho policajta, ktorý sa uhol smerom do otvorených pravých dverí služobného motorového vozidla a kryl sa za rohom služobného motorového vozidla, kde obvinený D. narazil do zadných pravých dverí tohto služobného motorového vozidla, ktoré poškodil, pričom ani na opakované výzvy v znení „Stoj, polícia“, tieto výzvy neuposlúchol, ale pokračoval v jazde smerom na odbočovací pruh, ktorý vedie na štátnu cestu I/50 smerom na mesto Lučenec, pričom týmto konaním nespôsobil zakračujúcemu policajtovi žiadne zranenie a na osobnom motorovom vozidle značky Škoda Superb ev. č. R. XXX N. spôsobil škodu vo výške 1050,41 Eur ku škode Ministerstva vnútra Slovenskej republiky.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd poškodenú stranu Ministerstvo vnútra SR, Centrum podpory Banská Bystrica, 9. mája 1 s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor. V písomných dôvodoch uviedol, že s rozhodnutím prvostupňového súdu sa nestotožňuje. Zdôraznil, že z vykonaných vylučovacích príslušníkov PZ možno konštatovať, že títo boli označení takým spôsobom, najmä formou pásov na ramene, že obžalovaný D. mohol dôvodne predpokladať, že voči nemu zakračuje policajt. Poznamenal, že obžalovaný D. riadil osobné motorové vozidlo, v ktorom sa viezol ďalší páchatel trestnej činnosti W. A., ktorý bol nakupovať omamné a psychotropné látky a

tieto mal v kritickom čase, keď došlo k zákroku zo strany polície, u seba, pričom uvedený páchatel si počas krátkeho zastavenia osobného motorového vozidla v križovatke na Sobôtke všimol, že v ďalšom motorovom vozidle v bezprostrednej blízkosti sa nachádzajú policajti, preto dal pokyn obžalovanému D., aby s vozidlom vyštartoval a súčasne otvoril okno na predných dverách a vyhodil omamnú látku do priekopy vedľa cesty. Aj z tohto konania muselo byť obžalovanému D. zrejmé, že voči nim budú zakročovať policajti za účelom zaistenia omamnej látky a zdokumentovania trestnej činnosti. Obžalovaný D. takýmto spôsobom mal teda zrejme úmysel zabrániť trestnému stíhaniu W. A. pre drogovú trestnú činnosť, čo tiež nasvedčuje tomu, že voči nim zakročujú policajti. Keďže obžalovaný D. a W. A. boli počas jazdy do Rimavskej Soboty priebežne sledovaní policajtmi, ktorí sa viezli vo viacerých motorových vozidlách, je logické, že v tejto dobe nemohli byť označení majákmi a stroboskopmi, resp. ich používať počas jazdy za nimi, ale k signalizácii došlo až bezprostredne v križovatke na Sobôtke, ako to uvádzajú policajti vo svojich výsluchoch. Zdôraznil, že zo skutočnosti, že z osobného motorového vozidla idúceho za nimi vystúpil rýchlo maskovaný policajt, mu muselo byť zrejmé, že ide o policajný zákrok a nie o prípadný prepád neznámymi osobami, ako sa to snažil účelovo zdôvodniť obžalovaný D. vo svojej výpovedi. Bolo preto povinnosťou obžalovaného D. na výzvu s osobným motorovým vozidlom okamžite zastať a podrobiť sa policajnej prehliadke, kedy by nebolo z jeho strany došlo k tejto trestnej činnosti.

Taktiež dodal, že z odôvodnenia rozsudku okresného súdu je zrejmé, že obžalovaný B. D. pred jazdou požil amfetamín a metamfetamín, čo malo vplyv na jeho konanie, pričom použitie týchto látok vedie tiež k agresivite a emocionálnej labilitate. Aj konzumácia tejto látky mohla byť jedným z dôvodov na to, že obžalovaný D. neovládal svoje konanie, jednal skratovo, čo malo za následok spáchanie žalovaných trestných činov.

Okrem toho Krajské riaditeľstvo PZ v Banskej Bystrici vo svojej správe uviedlo, že pohotovostný policajný útvar je špecializovaný útvar PZ, ktorý nepostupuje podľa nariadenia prezidenta PZ o činnosti základných útvarov služby poriadkovej polície a preto sa na neho nevzťahujú všetky predpisy, ktoré sa týkajú označenia policajtov pri zákroku a používania signalizačných zariadení na služobných motorových vozidlách. Z odôvodnenia rozsudku tiež nemožno jednoznačne vyvodiť záver, prečo nepovažuje súd postup príslušníkov policajného zboru pri tomto služobnom zákroku za zákonný, v dôsledku čoho rozhodol, že konanie obžalovaného D. nie je trestným činom.

Záverom dodal, že z výsluchov vypočúvaných policajtov pohotovostného policajného útvaru možno vyvodiť, že títo sa riadili počas zákroku svojimi predpismi, postupovali obvyklým spôsobom, pričom nebolo zistené, že by z ich strany došlo k nezákonnosti, v dôsledku čoho by nepoživali ochranu verejných činiteľov pri zákroku. Vzhľadom na zistené skutočnosti preto nebol dôvod na oslobodenie obžalovaného D. spod obžaloby.

Navrhol preto odvolaciemu súdu zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na verejnom zasadnutí krajský prokurátor predniesol svoj návrh v súlade s písomným vyhotovením odvolania a navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Tak obhajca obžalovaného, ako aj obžalovaný navrhli odvolaciemu súdu zamietnuť odvolanie okresného prokurátora, pretože rozhodnutie súdu prvého stupňa považovali za správne a zákonné.

Krajský súd ako súd odvolací nezistil dôvod na zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1, 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliada len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohla a urobila tak v lehote ustanovenej v zákone a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že súd v každej trestnej veci je povinný postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie. Potrebné je s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace tak proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, aby bolo možné vyniesť spravodlivé rozhodnutie.

Z judikatúry súdov SR možno vyvodiť, že náležité zistenie skutkového stavu podľa § 2 ods. 10 Tr. por. vyžaduje, aby súd svoje rozhodnutie o vine oprel o jednoznačne zistené a ničím nespochybniteľné fakty, ktoré vylučujú akúkoľvek pochybnosť, že sa skutok stal, ktorý je predmetom trestného stíhania, resp. že skutok spáchal obžalovaný. Vo vzťahu k nepriamym dôkazom pred uznaním viny tieto musia tvoriť ucelený systém - reťaz, ktorých jednotlivé články sú v súlade medzi sebou a na seba nadväzujú a preukazujú dokazovanú skutočnosť. Ich súhrn musí byť uzatvorený tak, že musí viesť výlučne len k jedinému záveru a vylučovať možnosť záveru iného (viď uznesenie NS SR sp. zn. 2To/6/2012).

Na základe vyššie uvedeného je potrebné, aby sa dostatočne objasnila vec v takom rozsahu, aby bolo zrejmé, že sa skutok stal, tento vykazoval všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu a aby existoval spoľahlivý záver, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný. Ak nie je splnená čo i len jedna z uvedených podmienok, nemožno dospieť k odsudzujúcemu rozsudku. Súd nemôže vyvodzovať náležité zistenie skutkového stavu veci z domnienok a hypotéz, čo aj s vysokým stupňom pravdepodobnosti, pokiaľ pripadá do úvahy aj iný priebeh skutkového deja. Pokiaľ ostanú po vykonaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov v akomkoľvek smere pochybnosti o vine obžalovaného a tieto pochybnosti sa týkajú skutkových zistení, musí sa rozhodnúť v prospech obžalovaného. Zásada prezumpcie neviny sa musí prejavovať v rozhodnutí v tom zmysle, že sa uplatní zásada in dubio pro reo. Pri zisťovaní skutkového stavu okrem požiadavky určujúcej rozsah a predmet dokazovania je prioritná požiadavka týkajúca sa kvality skutkových zistení. Pokiaľ ide o kvalitu skutkových zistení, potom skutkový základ rozhodnutia v trestných veciach musí byť zistený mimo dôvodnú pochybnosť, nestačí iba zistenie pravdepodobnosti. V danom smere platí pravidlo, že nedokázaná vina má v rozhodnutí súdu taký istý význam, ako dokázaná nevina.

K dôvodom odvolania okresného prokurátora odvolací súd uvádza nasledovné:

V prvom rade odvolací súd zdôrazňuje, že skutkové zistenia súdom prvého stupňa sú správne a zodpovedajú dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. Súd prvého stupňa pri zachovaní kontradiktórnosti konania vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné pre zákonné rozhodnutie o obžalobe, ktorá bola na obžalovaného B. D. podaná. Dôkazy vyhodnotil jednotlivo, ako i v celom súhrne logicky a zároveň podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému z hľadiska pravidiel stanovených pri hodnotení dôkazov tak, ako sú uvedené v § 2 ods. 12 Tr. por., nemožno nič vytknúť.

V dôvodoch napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. súd prvého stupňa podrobne aj presvedčivo a v neposlednom rade aj vyčerpávajúcim spôsobom rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a z akých dôvodov a prečo obžalovaného B. D. podľa § 285 písm. b) Tr. por. spod obžaloby pre skutok kvalifikovaný ako zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. oslobodil.

Odvolací súd zdôrazňuje, že odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia je presvedčivé aj vyčerpávajúce a preto nie je potrebné opakovať dôvody, ktoré viedli súd prvého stupňa k vyššie uvedenému postupu. Súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia venoval náležitú pozornosť nielen tvrdeniu obžalovaného, ktorý tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní vinu z konania uvedeného v obžalobe rozhodne poprel tvrdením, že nemal vedomosť o tom, že v jeho prípade nevedel, že ide o policajnú akciu, pretože podľa jeho názoru tomu nič nenasvedčovalo, vzhľadom na to, že zasahujúci príslušníci PZ neboli nijakým spôsobom označení a pri zásahu použili motorové vozidlá bez patričného označenia, resp. že na vozidlách neboli zapnuté majáky a stroboskopy, ale aj výpovedi svedka priameho zásahu polície G. L., ktorý zotrval na tom, že zasahujúci policajti (kukláči) označenie príslušníkov polície páskami uskutočňovali až počas zásahu.

Nemalú dôležitosť potvrdzujúcu uvedené tvrdenia zohrala fotodokumentácia predložená zo strany obhajoby, ktorá tvrdenie obžalovaného a svedka L. nevyvracia.

Na základe týchto skutočností preto argumentácia zasahujúcich príslušníkov PZ, na ktorú sa odvoláva okresný prokurátor v dôvodoch odvolania, nepôsobí presvedčivo, ale skôr naopak.

Ak okresný prokurátor v odvolaní odvolaciemu súdu dal do pozornosti aj správu Krajského riaditeľstva PZ v Banskej Bystrici, odvolací súd poznamenáva, že predmetná správa svojím obsahom nepresvedčila odvolací súd o možnej správnosti postupu príslušníkov PZ, pretože z jej obsahu nevyplýva, akými presnými pravidlami, ktoré majú základ v tom ktorom zákonom ustanovení sa riadili zasahujúci príslušníci PZ, resp. ktoré zákonné ustanovenie im umožňuje prípadný postup voči možnému páchatelovi bez použitia potrebného označenia.

V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že zločin útoku na verejného činiteľa v zmysle § 323 Tr. zák. je úmyselným trestným činom, pre jeho naplnenie sa vyžaduje úmyselné konanie - teda vedomosť páchatela o tom, že voči nemu zásah zo strany PZ je oprávnený. Ak ten ktorý páchatel takúto vedomosť

nemá, resp. jeho obranu objektívnymi dôkazmi vyvrátiť nie je možné (ako v tomto prípade), nemôže niesť trestno-právnu zodpovednosť.

Na záver odvolací súd poznamenáva, že možné ovplyvnenie obžalovaného amfetamínom a metamfetamínom v danom prípade nie je podstatné, pretože obžalovaný nie je trestne stíhaný za drogovú trestnú činnosť a jeho komunikácia s W. A. tesne pred zákrokom zakročujúcich príslušníkov PZ je len v rovine dohadov, nakoľko o jej obsahu neexistujú žiadne dôkazy.

Krajský súd musí konštatovať, že súd prvého stupňa sa dôsledne riadil pokynmi odvolacieho súdu, ktorý svojimi rozhodnutiami, a to 3To/89/2016 zo dňa 21.09.2016 a 3To/64/2017 zo dňa 26.07.2017 nariadil prvostupňovému súdu preveriť obranu obžalovaného. Na základe týchto rozhodnutí súd prvého stupňa vykonal všetky dôkazy v danej trestnej veci, ktoré bolo možné zohľadniť, a preto súdu prvého stupňa neostávalo nič iné, ako rozhodnúť v prospech obžalovaného, teda tohto spod obžaloby oslobodiť.

Súhrn týchto skutočností, ako aj tých, ktorými argumentoval súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku viedli aj odvolací súd k záveru, že skutok ako taký mohol prebehnúť aj inak, ako ho koncipovala obžaloba, a preto sa s dôvodmi okresného súdu plne stotožnil a odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Tr. por., ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.